

LOV OG EVANGELIUM

Oppbyggelig blad gitt ut av Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Nr. 5

Mai 1973

9. årgang

Kva er ei openbering?

Av Josef J. Nilsen

Me les i Efes. 1, 17 : At vår Herre Jesu Kristi Gud, herlegdoms Fader, må gjeva dykk visdoms og openberrings Ande til kunnskap om seg.

Når det er tale om å tru seg frelst ved ei openberring, så høyrest det ofte løyndomsfullt og vanskeleg ut for sume. Dei tenkjer då straks på noko mystisk, eller på ei veldig åndsoppleveling som med ein gong gjer ende på all tvil og vantru. Du som les dette, er du av dei som går og ventar på noko slikt? Då kan eg seia at du vil bli skuffa og må venta forgjeves.

Åndsopplevelinger eller openberringar utanom Guds ord kan nok sjølefjenden også gi deg. Men då er det ikkje til kunnskap om Jesus og hans frelse, men heller til sjølvtryggleik i di eiga rettferd og i lovtreldom.

Openberringar utanom ordet, anten det er draumar eller andre opplevingar, dei må du ikkje festa lit til. Så tenkjer nok sume at ei openberring er noko liknande som det apostlane og profetane såg, som t.d. Paulus ved Damaskus eller Johannes på Patmos. Om nokon fortel deg at det er Gud som gir slike openberringar nå, så lærer Guds ord at den tida er over. Gud talar ikkje lenger direkte til profetar og apostlar som i den tida, for alt det Gud vil ha sagt er nedskrive i Guds ord — Bibelen, for fortid, nåtid og all framtid. De

kan ikkje bera det nå, sa Jesus, men eg skal syna dykk det sidan.

Nei, ei openberring er inga mystisk oppleving. Det er den Heilage Ande sin tale i hjarta, når han overbevisar om synd, om rettferd og om dom, så den einskilde ser både sin eigen fortapte tilstand og Guds frelse i Kristus Jesus. Ei openberring er når det som Gud seier, eller ordet sitt innhald, går opp for ditt hjarta, det som før var løynt for deg. Ved sannhets ord fekk du nåde til å sjå og erkjena det Ordet lærer og forkynner. Det er dette dei meinar, når du hører folk vitnar at lyset gjekk opp for meg.

Jesus seier i Matt. 11, 25 : Du har løynt dette for dei lærde og kloke, og openberra det for dei ulaerde og barnslege — eller umyndige, som det står på bokmål. Han seier vidare i vers 26 : Og ingen kjenner Faderen utan Sonen og dei som Sonene vil *openberra* det for.

Kva var det Jesus ville openberra for sine barn? Men for oss har Gud *openberra* det ved sin Ande, seier 1. Kor. 2, 10. Og kva er det Anden har openberra? Det som auga ikkje såg og øyra ikkje høyrd, det som ikkje kom opp i menneskehjarta, Guds løyndom som verda ikkje kjende : Jesus og hans frelse, det som Gud har etla dei som elskar han. Guds Ånd vitnar med vår ånd at me er Guds barn, står det i Rom. 8, 16.

Når ordet om Jesus, som også er ordet om krossen, skapar tillit i våre hjarto til Jesus, då trur du ordet hans og er ein truande. Då tek me imot syndernes forlatelse, fordi ordet seier og vitnar at dei er oss tilgitt for Jesu skuld.

Då gjer du ikkje lenger Gud til ein ljugar, som det står i 1. Johs. 5, 10. Men nå når du trur på ordet og dermed på Jesus, då har du vitnemålet i deg sjølv. Og det er jo nett-opp dette som er ei openberring ved Anden, at det er blitt sant for deg personleg det som står i Bibelen.

Der er mykje som ennå er løynt for oss, men løftet er at me skal få det openberra etter kvart som me treng det. Her kjem det ordet me begynte med inn, at Gud må gi oss det. Eller som Efes. 1, 18 seier det: Og gi dykker hug opplyste augo, så de kan skyne kva von det er han har kalla dykk til, og korrik på herlegdom hans arv er i blant dei heilage. Dette er veldige ord. Paulus talar endå om at han ennå ikkje har gripe eller fått openberra alle sanningar og løyndomar i Guds råd.

Då kan vel heller ikkje eg og du, som ser så stykkjevis og delt, døma om andre si krisentraru eller om kva dei har sett og opplevt i Guds ord. Ein får nåde slik, og ein annan slik, for at me såleis skal tena kvarandre.

Paulus talar i Kol. 1, 26 om ein løyndom som har vore løynt gjennom alle tider, men som nå har vorte *openberra* for hans heilage. Det var den løyndomen at heidningane var medarvingar til Guds frelse, og hadde del i løfta. — Om dette skriv Paulus så klart i Titus 1. 1—3 : Paulus, Guds tenar og Jesu Kristi apostel til å føra Guds utvalde tiltru og til å kjenna den sanning som hører til guds frykta, i von om æveleg liv, som Gud, han som ikkje lyg, har lova frå ævelege tider, men nå i si tru har han openberra sitt ord i den forkynning som vart meg overgitt etter Guds, vår frelsars fyresegn.

Legg merke til, kjære leser, at Paulus had-

de fått eit bestemt slags forkynning å gå med. Ikkje all slags forkynning gir den som hører openberring til kunnskap om Jesus. Skal den det må Jesus bli forkynt. For Guds nåde er openberra til frelse for alle menneske (Tit. 2, 11).

I Guds ord er det openberra at Gud *har elsa verda*, så han gav sin Son til død og grav, at han tok vår straff, og rende ut sitt blod til soning for våre synder, at fiendskapen på grunn av våre synder er drepen og gjerdet nedrive. Derfor er nådens dør — *Jesus*, — open for alle, men bare der. Ingen kan koma til Faderen utan gjennom meg, sa Jesus.

Har du funne Jesus, då har du funne døra, og har du gått in der eig du barnerett hjå Gud. Då har du fått openberra for ditt hjarte at slik er ditt forhold til Gud, det er i orden på grunn av at Jesus har ordna det. Og er me barn så er me og arvingar, Guds arvingar og Jesu Kristi medarvingar.

Synes du framleis at det trengst noko mystisk og oversanseleg for å overtyda deg om at Jesus er glad i deg? Bli i Ordet, og Ordet sjølv skal overbevisa deg og openberra stadig nye skattar som ennå er løynde for hjarta ditt.

Ein sjel med tilgitte synder

Av Christian Scriver

Det ord syndenes forlatelse er for oss sørere enn honning, en honning som «drypper av kakene». Synten er vår største sorg, syndenes forlatelse vår største glede. Synten trykker og tynger hjertet. Syndenes forlatelse gjør det lett og fritt. Synten er helvede. Syndernes forlatelse er himmelen. Hva ville det tunge og sorgfulle liv være uten syndenes forlatelse ? Det samme som jorden uten sol

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt gratis til alle som sender eksp. namn og adr. Blir holdt opp med frivillige gaver

Red. Amund Lid, tlf. 75. Norheimsund
Eksp.: M. Skumnes, Horneland, Stord
Postgiro : 42087, Stord

Utgjørvapoststad : 5400 Stord
Norsk Luthersk Lekmannsmisjon :
Formann : Olav A. Dahl,
boks 95, 5401 Stord. Tlf. (054) 10 482
Kass. Sverre Bøhn, Norheimsund
postgiro nr. 68213
Bankgiro : Vlkøy Sparebank,
Norheimsund 3530.07.09492
S. Botnens Boktrykkeri, 5401 Stord

og lys. Augustin sier at de tre siste trosartikler : «Jeg tror på syndenes forlatelse, kjødets oppstandelse og det evige liv» skiller Guds barns tro fra djevelens tro. De andre ledd i troen er også djevelen og de onde ånder nødt til å tro.

Evangeliet om syndenes forlatelse er sikert og visst. Ingen kan dra det i tvil uten å være så uforskammet som djevelen selv som gjerne vil holde hele Skriften for usannhet. Men dette evangelium misbrukes av de ubotferdige slik at det som var gitt dem til liv, blir dem til død. Gud tilgir de botferdige og ikke de ubotferdige deres synder.

Allikevel skal evangeliet om syndenes forlatelse forkynnes. Man må ikke hindre barna i å få brødet, selvom hundene undertiden napper et stykke til seg. Man må ikke kaste igjen kilder og brønner, selv om ulver og røver og svín drikker av dem. En prest må være som sin Herre og Gud som lar det regne over rettferdige og urettferdige. Morgenduggen faller ikke bare på korn og andre matnyttige vekster, men også på torner og tistler

og nesler. En sulten er også lite hjulpet om vi står og taler om maten. Han må ha mat. Vi skal ikke bare tale om syndenes forlatelse. Vi skal gi en synder selve evangeliet.

Hvor der er sol og solskinn, der kan det ikke være mørkt. Hvor Kristus med sin forsoning er, der blir synden utslettet og forlatt. Ved Kristus forkynnes oss syndenes forlatelse (Ap.gj. 13, 38.) «Hver den som tror på Ham, får syndenes forlatelse ved hans navn» (Ap. gj. 10, 43). Gud lot alle våre misgjerninger møte Ham. Han ble gjort til synd for oss forat vi kunne bli rettferdige for Gud. Jesus tok synden på seg, og rettferdigheten ble vår. Nu er Gud villig til mangfoldig å forlate. Han venter bare på at syndere skal omvende seg til ham. Hans nåde er så stor at ikke bare djevelen, men endog de hellige og gudfryktige undertiden synes det går over alle grenser. De ligner Jonas, som var ille til mote fordi Herren ikke lot Nineve gå under. Hos Gud er ingen synd for stor til å bli tilgitt. Han vil kaste alle våre synder i havets dyp, og havet skjuler ikke bare kjempestener og bakker, men også store fjell. Gud lar synden være så langt fra oss som østen fra vesten. Han utsletter våre overtredelser som en tåke og våre synder som en sky.

Syndenes forlatelse trenger vi så lenge vi lever. Syndeskylden er bortatt, men roten sitter i det syndige kjøt som en kristen har å drages med gjennem hele livet. Hvis Gud ikke uavladelig tilgav oss våre synder, ville det være ute med oss.

En kristen hater all synd, både legemets og åndens besmittelse, og flyr til den åpne kilde mot all synd og all urenhet.. Gud være lovet! Guds nåde og Kristi forsoningsgjerning betyr mer enn alle mine synder. Når Kristus kunne gjøre fyldest for all verdens synd, gjorde han det også for mine synder. Det er som Luther sier : «Kristus er given hen, ikke for hellige og rettferdige, men for ugodlige og syndere. Når djevelen anklager meg for mine synder, så vil jeg enda fastere være forvisset om at

jeg er en troende og rettferdig og vil bli salig. Når han sier at jeg er en ussel synder, da sier jeg at «Kristus er død for syndere.»

Du sier at ditt hjerte er hårdt som sten. Du er lettsindig og kold som før. Vil du huske at du før ikke bekymret deg om at ditt hjerte var kaldt og hårdt. Nu kjenner du ditt hjertes hårdhet, og det er jo en virkning av den Helligånd. Ditt hjerte står under Guds hammer. Der følger ikke alltid tårer med omvendelsen. Hjertet kjenner mere smerte når du ikke får gråte. Hyklere kan ofte gråte, mens botferdige ofte ingen tårer har. Gud er ikke trett av å forbarme seg. Himmelens dør er aldri lukket for botferdige syndere. Guds barmhjertighet er så stor som han selv. Om du har syndet mot betre vitende og mot din samvittighet når du ble forført av Satan, så

renser Jesu Kristi, Guds Sønns blod deg fra all synd. Og sier du at dine synder ikke kan være forlatt, siden du ingen fred kjenner i ditt hjerte, så skal du huske at det er ett å ha syndenes forlatelse, noe annet å ha forvisning om det. Du er bedrøvet. Men hvor langt saligere er ikke din sorg enn den glede du hadde i synden! Du gråter over dine synder som synderinnen ved Jesu føtter. Herren lar deg gråte, men han vil i sin tid si til din sjel: «Dine synder er deg forlatt.»

Der finnes dem som vil tro sine synders forlatelse uten å omvende seg, slike mennesker bedrar seg selv og trøster seg forgjøves med Guds nåde. Men du som sørger over din synd, skal vite at ingen ild kan brenne halmstrået så fort opp som Guds nåde og Jesu blod kan borta dine synder.

Hva er kristendom?

Av Øyvind Andersen

I vår leksjon i dag skal vi begynne med å ta et lite overblikk, før vi går videre. Vi har talt om hvordan synden kom inn i verden, om syndefallet, og hva det vil si at menneske er under synd, hvordan vi står skyldige overfor Gud. Videre har vi talt om at på grunn av dette var det at Gud sendte sin Sønn til verden, og i forbindelse med det at Guds Sønn er blitt menneske. I den sammenheng er det at vi har lest Fil. 2, 5—11 flere ganger. Og vi har talt om at Guds Sønn fornedret seg selv, på den måten at han tok på seg en tjeners skikkelse og ble menneske. Og siden fornedret seg ved å ta på seg hele ansvaret og leve vårt liv, til det følte ham til døden på korset. Vi sluttet vår forige leksjon ved å peke på at gjennom dette har Jesus tatt på seg alle våre synder, og vi får syndernes forlatelse ved tro-

en på Ham. Syndernes forlatelse er altså knyttet til Jesu fullbrakte verk.

Nå skal vi da i dag se litt på hva dette videre har ført til for Jesus. La oss igjen samle oss i bønn. Vi takker deg Herre for det vi får lov stanse for i disse leksjoner. Vi takker deg for din frelse, for dine gjerninger og ditt fullbrakte verk. Jeg ber om at disse som hører, gjennom det de hører kan få tro deg i sine hjerter, at de kan få lov å ta det til seg som vi taler om, for ditt navns skyld. Amen.

I Filip. 2. kap. der leser vi at etter at Jesus har fornedret seg selv så han er blitt lydig til døden, ja, døden på korset, står det: Derfor har og Gud høyt opphøyet Ham, og gitt ham det navn som er over alt navn. I og med at Jeus døde for våre synder, så traff dommen en som i seg selv er rettferdig. Vi har

understreket det gjentatte ganger : Jesus er syndfri i enhver henseende. Det at han tar på seg ansvaret for våre synder, det fører ham under straffen, under dommen og inn i døden. Men da viser der seg noe underlig. Døden kan ikke holde på Jesus. Det står at Gud oppvakte ham fra de døde. Vil du merke deg det uttrykket. Det kunne godt ha stått at Jesus tok sitt liv igjen. Han hadde full rett til å gjøre det, og han sier også det i Johs. evang. Jeg kan sette mitt liv til, og eg kan ta det igen. Han er Guds Sønn, og ut fra det kan han også ta sitt liv igjen når han vil. Men nå går han i døden som et menneske, som min og din stedfortreder. Og så står det, og det er særlig det som alltid understrekkes i forbindelse med opstandelsen, Gud oppvakte ham fra de døde. Er du klar over hva det betyr? Jo, det betyr at Jesus personlig seier over døden fordi han er syndfri. Du vet at loven sier, at den som synder er under forbannelsen. Men loven sier også, at den som holder budene har rett til å leve, ikke sant? Det kommer et budskap om velsignelse, og velsignelse inn i den minste detalje, for den som holder budene og svarer til det som Gud krever i sin hellige lov. Videre gir loven en livsrett, og jeg vil gjerne ha understreket det ordet for deg, livsrett. Jesus har en livsrett som menneske, og det er en stor hemmelighet som blir så alt for lite forkjent i dag, at når vår straff, vår dom, vår død treffer Jesus Kristus, treffer den på et menneske som har livsrett etter Guds hellige lov. Og det gjør at synden den beseires, døden taper og lider nederlag overfor Jesus. Nettopp det er også understreket i Hebr.brevets 2. kap. Der står at Jesus ved døden skulle gjøre den til intet som hadde dødens velde, det er djevelen. Han skulle seire over djevelen, nemlig ved å seire over døden. Man kan da spørre : Hvordan går da det til å seire over døden? Jo, det går til ved at en har livsrett. Du vet at døden er en følge av synd. Like sikkert som synden trekker døden med seg, like sikkert

trekker det å holde mål over for Gud etter loven, det evige liv med seg. I sin person og i sine gjerninger er Jesus slik at det nettopp trekker det evige liv med seg. Han har altså som vi nettopp karakteriserer det, livs rett. Vår dom, vår straff, treffer på et menneske som har livsrett, og det viser seg i at Jesus kan ikke bli værende i døden. Like sikkert som døden rammer ham og han virkelig dør, like sikkert er det at retten til å leve gjør at Gud oppvekker han igjen fra de døde. Og beviser da for all verden, for engler og himler, for alt, at dette menneske Jesus Kristus holder mål etter loven overfor Gud.

Merk deg at alt dette gjør Guds Sønn som menneske. Vi tenker ofte på det at han er jo Guds Synn, han seirer nok. Ja, det er sant. Men Guds Sønn er helt og fullt blitt menneske. Guds Sønn er her helt og fullt i mitt og ditt sted. Det var helt og fullt din og min synd han gjorde opp på Golgata kors, og måtte ta konsekvensen av. Like fullt er det som menneske han er rettferdig. Og nå skal du merke deg : Helt og fullt er den rettferdighet Jesus legger for dagen i oppstandelsen, din og min rettferdighet. Liksom vår synd brakte ham i døden og fortapelsen, like sikkert er det at den rettferdighet Jesus legger for dagen i oppstandelsen, det er nettopp din og min rettferdighet overfor Gud.

Jeg skal sittere et par ord utenom Filipsbrevet, som viser oss dette så klart. Det ene er siste vers i Romerbrevets fjerde kap. nemlig vers fem og tyve, hvor det står om Jesus at han ble gitt hen, det uttrykket betyr nemlig at han ble gitt hen i døden, for våre overtredelser. Oppreist, det betyr nemlig oppreist fra de døde, oppreist av graven, til vår rettferdigjørelse. Det ble altså sagt at vår rettferdighet, det er den som Jesus legger for dagen i oppstandelsen.

Øg i Efeserbrevets 2. kap. heter det fra v. fire og utover : Vi er oppvakt med Kristus. Da Jesus sto opp av graven, så var det vi som i og med ham stod opp av graven. Og da Je-

sus videre for opp til himmelen, så var det vi som i og med ham ble satt med ham i Himmelten i Kristus Jesus. Du kan selv, viss du vil lese det i sammenheng, finne det i Efes. 2, 4—7.

Her ser vi altså, at Jesus har skaffet oss en fullkommen rettferdighet overfor Gud, i stedten for våre synder. Våre synder har han båret vekk, han har skaffet dem bort, dommen er som sagt eksekvert, vi er blitt fri. I stedet har vi fått en rettferdighet som gjelder for Gud, og denne vår rettferdighet er en person som har gjort alle ting som vi skulle ha gjort, men ikke kan på grunn av vår synd, og som er blitt alt det vi skulle ha blitt men ikke er. En person som helt og fullt står der i stedten for oss, og gjelder overfor Gud for oss. Slik sto Jesus opp av graven. Og merk deg, han sto altså opp av graven som menneske. Jesu oppstandelse er en legemlig opp-

standelse. Jesu grav er tom. Og dette er en historisk kjensgjerning. Det er ikke uttrykk for kirkens tro, det er tvert om en historisk kjensgjerning, som vi blir bedt om å sette vår lit til. Du ser at å kalle dette et produkt av kirkens tro, slik som visse teologiske retninger gjør, det betyr ingen ting. Det som betyr noe, det er det vitnesbyrd som Guds ord gir oss: Et menneske har seiret over døden, et menneske har stått opp av graven. Jesu grav er tom! Og dette menneske har så, etter å ha åpenbart seg mange ganger og for mange mennesker, fart opp til himmelen og tatt plassen ved Guds høyre hånd. Altså som menneske, og for vår skyld. Og det skal vi da gå over til å se litt nermere på i vår neste leksjon.

Avskrevet fra lydband etter bibelkurs holdt i Norea Radio.

Guds dragelse

Av Ole Rolfsnes

Jesus sier at ingen kommer til meg uten at Faderen drar ham (Johs. 6, 44). Når jeg blir opphøyet fra jorden vil jeg dra alle til meg (Johs. 12, 32).

Vi mennesker er ulike i mange ting, men en ting er vi like i: Ingen av oss har forstand til å søke Gud. Det er nesten ikke til å tro, når vi ser hva menneskenes forstand kan finne opp i vår tid. Men Guds ord sier det, og erfaringen stadfester at det er slik.

Så vil vi stanse litt ved de måtene Gud drar menneskene på. Han har gitt tre effektive midler til å dra med. Det er Guds Hellige Ånd, Guds ord, og de vitner han har vunnet og sendt ut. Men han bruker også andre ting, som trengsel, sykdom, død, forbønn, sang, Guds godhet, et hellig liv osv. Et vitne som er fylt og drevet av Guds Ånd og ord er en drag-

ende makt til Jesus.

Men en ting har forundret meg mye. Den forkynnelse vi i dag hører i radio, fjernsyn, bedehus og kirke synes å ha så lite dragende makt på dem som hører. Ofte har jeg undret meg over dette, og tenkt over hva som kan være årsaken til det. En har sagt at en passelig blanding av lov og evangelium, det er det beste slukningsmiddel for troens flamme. En sammenblanding av lov og evangelium og en uklar forkynnelse har heller ingen makt til å dra menneskene til Gud. Og en person som er ugjenfødt og mangler den Hellige Ånd, han kan forkynne så klart at han vil, den drar ikke menneskene til Gud. Vi kan også høre vitnesbyrd som er saklige og korrekt fremført, uten at det drar på dem som hører, mens andre mindre saklige og korrekt

fremførte vitnesbyrd merker du at Ånden driver frem og drar på sjelene ved. Jeg husker mange av disse troendes vitnesbyrd som jeg hørte i min uomvendte tid, hvorledes de hadde evne til å dra på meg. De kunne ikke alltid ordlegge seg så godt, men Åndens dragelse var over deres vitnesbyrd.

Her tror jeg både forkynnere og andre burde ta en liten ransakende stund, for her er et område Satan ikke liker at vi undersøker. Han har intet imot et vitnesbyrd hvis Ånden ikke er i det, men åndsdrevne vitnesbyrd frykter han og søker å forhindre.

Fra misjonsmarkene hører vi om hedninger som på grunn av sykdom er kommet inn på sykehus, og der kommet under misjonærrens påvirkning og dragelse, så mange av dem er blitt frelst. Slik er det også her gjemme, de som er sykepleiere har en stor misjon der. Du synest sikkert der du går i ditt arbeide at det du gjør kan ikke dra så meget, for du har så liten frimodighet. Men du skal vite at så sant du eier Guds Ånd, da vil den merkes og dra på menneskene uten ord. Dette er min egen erfaring fra sykehusopphald. Men går du med en bedrøvet ånd, da er den satt ut av funksjon og får ikke dra på menneskene. Er ikke magneten i orden, da drar den heller ikke. Vi lever jo her på jorden for å dra andre inn til Jesus. Jesus brukte to troende personer jeg levde sammen med ombord i et farty til å dra meg inn til seg. De sa ikke noe til meg, og de ba meg ikke om å vende om til Gud, så da jeg fortalte dem det kunne de ikke forstå at

leres liv kunne ha en slik innflytelse på meg.

Kjenner noen som leser dette Guds dragelse, da vil jeg gi deg det råd at du finner frem din Bibel som kan vise deg veien til Gud.

Så litt om Satans dragelse på de troende. Han setter alt inn på å dra oss bort fra Gud, og føre oss inn i et falskt forhold til Jesus, ved likeselhet til å høre og bruke Guds ord, og ved å ikke gjøre etter det vi hører. I Esek. 33, 30 finner vi den måten han brukte i den gamle tid, og midlet er like effektivt i vår tid. Og det lyder: Og du menneskesønn, ditt folks barn taler sammen om deg, ved veiene og i husenes dører, og alle sier de til hverandre: Kom og hør hva det er for et ord som utgår fra Herren. Så kommer de til deg i store skarer og de setter seg foran deg som *mitt folk* og hører dine ord, men de gjør ikke etter dem, for det som er etter deres smak det gjør de og til vinning står deres hjerte, og se du er for dem som en yndig sang, som en som har en vakker røst og spiller fagert, de hører dine ord men gjør ikke etter dem.

Dette var faren for Guds folk i den gamle pakt, og den er ikke mindre for oss som lever i den nye pakt. Folk vil gjerne høre en stor-taler, og når de går sier de at han talte godt og var rent hyggelig å høre. Men å handle etter det de hører, det ser vi lite av. Dette ser jo så kristelig ut, og alle må jo forstå at vi som er så interessert må det jo være rett med.

Tenk om dette Guds ord kunne vekke noen til ettertanke!

Bibelen og barna

«Nothing on the top of the Bible». Eg er glad emnet har fått den rette form. Bibelen alltid først. Det er også programmet i vårt barnearåbeid. Bibelen førstepllass, naken og berr og synleg, på bordet og i bruk, i høgsete

for liv og læra. Stikk i mot ånda i tida. Du skal få merka motstanden, utanfrå og innanfrå. Men der må du stå, ellers er grunnlaget borte frå arbeidet vårt mellom borna og dei unge. Gå på Guds ord og med Guds ord. In-

genting over Bibelen.

Lær borna respekt for Bibelen. Eit trist minne frå Bergen folkeskule : born som ikkje kjende denne boka. Eit minne frå min eigen barndom er minnet om mors bibel. Den som fylgte henne alltid, den første bok ho lærde oss å kjenna. I Bibelen talar Gud. La borna læra frå tidlegaste åra å gjera skilnad på bibelen og andre bøker. La dei læra å ta vare på ytre ting når Guds ord er framme. Ikke høg tale og uro må der vera då. Folda hender samlar tankane. Ein spørde kvifor vi foldar hendene. Svar : Det er for å visa Gud høflighet, nrå Han talar. Når det vert innovd så går det av seg sjølv « Det blir ein hellig vane. Endå foldar eg uvilkårleg hendene når eg syng : Bred dina vida vinagar —» Kvifor ?

Eg har ofte sett i barneforeningen når det blir halde andakt. Sume jenter set og syr flittig like til dei må folda hendene i bøna. Slikt må du ikkje lata gå utan du seier frå. Ein kan sameleis sjå gutar med hua på. La dei forstå at alle vaksne tek hua av seg for Guds ord. Eller tenk på ein leir. Ein kan ikkje kle seg sameleis til samling om Guds ord som på badestranda. — Bibel og ballkjole høver heller ikkje saman. Born frå byar og tettbygde strøk tek kinokulturen med seg til møte og samling om Guds ord. Det skal snakkast og pratast så snart ikkje lyset er sløkt og det ikkje skjer noko der framme. Skjenn ikkje på dei for det, men hald fram skilnaden. Ver sjølv eit føredøme, og be om stilla. Det er nødvendig med stilla, så det kan bli sjangse for innhaldet i ordet.

Her synest eg høyra fleire seja : «Det er nett det som er så vanskeleg. Borna forstår ikkje stort av bibelen. Der er fullt av vanskelege ord, og så innhaldet ! Eitt og anna er rett og slett skadeleg. Mange har stirt seg så blinde på dette at dei aldri gjev borna Guds Ord. Er det ikkje nett det som hender i N.R.K. når dei aldri kan koma seg til med desse barneandaktane kristenfolket har bede om så lenge? Det er sant at der er vanskelege ting i bibelen. Der er bein i allslags fisk, men du let ikkje fisken vera for det. To-

rer me halda Guds ord borte frå borna, fordi der er noko vanskeleg? Torer me ta risken på å spa dei for påvirkningen av bibelen til dess dei er store nok å forstå? — Då vil eg spørja : Kva tid vert eit menneskebarn stort nok, vakse nok, moge, til å skjøna Guds Ord? Er du det? Nei, her må me rekna med Guds ånd, me vaksne. Slik med barnet og. Eg trur at Guds Ånd er så mykje psykolog at den veit å leggja bibelen til rette og gjera han begripeleg for barnet. Gjera sjølv Ordet levande og aktuelt. Her visar me leiarane ei ubegripeleg vantru mot Guds Ord og Ånd. Me les for borna ein enkel teöst f. sks. om Sakkeus som tok i mot Jesus. Borna har kanskje med ein gong grepe kjernen i denne forteljing. Dette at Sakkeus tok i mot Jesus og vart eit nytt menneske. Men så gir leiarane seg til å forklara og preika rundt omkring. Det forvirrar borna og tek bort det enkle sterke inntrykk dei fekk frå Bibelens eigne ord.

Den lærarinna eg hadde i rel.met. på lærrarskulen, hadde ein god og klok regel i bibelhistorie. La Bibelens eigne ord tala ! Ja, seier du, men kva med alle desse vanskelege ord og forhold som ungane ikkje forstår? Her er det du og eg er sette til «tenrarar for ordet». Me skal plukka bort «fiskebeina».. Kva vil det seia f. eks. i forteljinga om Sakkesus? Når du førebur deg til den teksten så plukkar du ut det du trur er vanskeleg og framandt : tollar - morbærtre -. Eller og toldaren og farisearen i templet. Der må ein forklara templet - farisear - toldar - ting - faste - nådig o.s.v. Når slike hindringar er rydda av vegen, då kan du lesa bibelens eigne ord. Då virkar den sjølv, barnet set ikke med ei kjensle av noko framandt og uforståeleg. Dei får meir utbytte enn om du først les teksten og forklrarar etterpå. Når dei så har fått bibelens ord, må dette ordet gjerast aktuelt, *anvendast* på dei sjølve. Det må få råka hjarta og samvit. Ikke nok at dei har gripe innhaldet om denne skrytepaven i templet. Men, er det du som er slik? Det er dette myndighetene er så redd for skal sleppa til i andakter for barn i Radio. Guds ord er vel nok i og for

seg, men når det rikkar ved samvit og liv, då vaknar forargelsen. Cit. Kjellberg i Dagen : «Vi må heile tida ha til siktepunkt at Bibelens ord må gjerast aktuelle for barnet, så det blir råka i samvetet.

Vi står ofte fast for *illustrasjoner* i forkynnelsen for barn. Sume er flinke å finna eksempel som høver og som ungane forstår. Andre av oss leitar i alle slags bøker og blad og er hjelplause. Tenkjer vi på at Bibelen er full av døme vi kan nytta. Vi treng ikkje gå over bekken etter vatn. Når du talar om misuning, kvifor gå lenger enn til Kain og Abel ? Egoismen hos Lot — uegennytten hos Abraham — hissigheten hos Moses. Brukar vi desse eksempel fører vi barnet inn i bibelen og i bibelsk tankegang. Det blir ofte sagt at dei unge i dag forstår ikkje «Kanans språk» som dei kallar det. Dermed meinar dei bibelens ord og uttrykk. F. eks. «trellekåret» «Frelnsens ark» «Jakobs kamp». Det er ingenting å rosa seg av at dette er ukjende ord. Den som frå barndommen vert ført inn i dette rike bildespråket, opplever seinare at desse ord og uttrykk får liv, djupne.

Barnet har eit skarpt auge for detaljar. Slik og i bibelen. Når det kjem heim frå sundagsskulen og skal fortelja kva det høyrdde om Sakkeus, er det første dette at han var så liten, og at han klatra opp i eit tre, den vaksne mannen. Og her har mange av oss stor synd på oss. Visst skal vi ta med detaljar frå Guds Ord. Men der ligg freistinga nær. Når vi skjørnar at her treff vi barna heime, dette fangar interessa, så driv vi på og skildrar detaljar, langt utanom det som Bibelen seier. Den seier berre at Sakkeus var liten av vekst. Så lagar vi heile songar om dette at han var ein liten mann —. Dreg Guds Ord ned på eit overdig plan. Hovedsaka er ikkje at Sakkeus var liten eller at han klatra opp i eit tre, men at Jesus gjesta han. Hovedsaka om Daniel er ikkje løvne, den djupe hola, men korleis Gud berga. Vi må alltid syta for at det *Ordet* seier er hovedsaka, det blir

og hovedsaka i vår framstilling. Det er *det* som skal sitja att hos borna. Og kva er hovedsaka i *Ordet*? Det er *Herren sjølv*. Det er den sentrale person. Står Han og lyser for barnet etter timen, då har barnet fått tak i hovedsaka, innhaldet i Bibelen.

Men vår oppgåve som leiarar og sjelesyrjarar for barnet er ikkje berre å lesa og forkynna Guds Ord for barnet. «Hva er det som bestemmer ditt forhold til Gud ?» spurde Eikli på haustmøtet. «Det er ditt forhold til *Ordet*.» Når vi veit at så viktig er det med Bibelen, då er det klart at vi må føra barnet til Bibelen, læra det å bruka han. Målet er at dei sjølv skal ta til seg av *Ordet*. Ein dag er barnet forbi barnealderen og den tid då den vaksne har særleg innverknad. Ferdig med foreldra — for ei stund, ferdig med barnelagsleiaren, ferdig med læraren og presten. Kva har dei med seg ut i dette kaos av makter? Ein bibel på botn av skuffa eller ein dei har lært å bruka? Har vi då stelt oss slik at vi kan overlata dei på Guds nådes Ord? Ikkje berre det dei *hugsar* frå heim og barnelag, men det dei brukar til dagleg. Regelmessig bruk av Bibelen.

Det er kje så greit med desse ørsmå. Men dei bør i alle fall venjast til å sjå denne svarte boka med gullsnitt liggja framme. Ho skal bli kjær og naturleg. Gå inn i den daglege rytmien. Ein kan gjerne ha Bibelen mellom hendene når ein fortel frå Bibelen for dei små. Forteljinga fengslar alltid men ein kan på den måten knyta forbindelsen mellom forteljinga og boka. Så ser ikkje barnet på boka som no-kø svart, keisamt. Men — der er det det står om Daniel, Josef og Jesus. Har ein biletbibel må ein nytta den.

Når barnet kjem i skulealderen og kan lese, vil dei nok prøva seg med Bibelen nokså fort. Men mange kastar han frå seg. Enno er det så altfor vanskeleg dette med dei små bokstavane, kap. og vers inndelinga og henvisningane under. Det er ikkje slik som i A.B.S.-boka. Nei, det er ikkje det. Tenk på

skilnaden på typane. Då hadde det vorte godt med barnebibel. Det er ei bok dei kunne makta i den alderen.

Først i 4. klasse tek dei til med bibellesing i folkeskulen. Då får dei delt ut kvar sin bibel. Meininga er at dei skal læra å finna fram. Det er ikkje ei heilt enkel sak for eit barn. Tenk på at der er 66 bøker. Ofte på leirane når dei skal finna fram i N.T. så sit dei hjelpelause og blar framme og bak, og blir lei, og vi blir lei, og gir opp. Meir enn ein gong høyrer me frå talaren. Eg skal lesa, så går det fortare. Men er det heilt rett? Vi skulle leggja stor vekt på det reint praktiske: *læra dei å finna fram i bibelen.* Har dei først fått tak i litt blir dei ivrige. «Eg har funne juleevangeliet Kan eg ikkje få lesa det?» Slik gjekk det til at eg fekk høyra juleevangeliet tidleg um hausten. Men kva gjorde det, mot at eit barn hadde oppdaga at Bibelen ikkje var ei heilt umuleg bok. Vi må nyitta sjangsen i denne tida då interessen for bibelen er frisk. Eg var i ein barneforening der gjentene sjølv fekk finna ord i Testamentet, både til opning og avslutning. Fann dei fram og les dei opp sjølv etter tur. Nett i denne alderen tok eg sjølv til å lesa Bibelen reglemesig.

Når vi talar om bruk av Bibelen må eg nemna utanåtlæring frå Bibelen. Det skal vi ikkje vera redde. Du skal ikkje døma ut frå deg sjølv. For deg som er voksen er det mykje vanskelegare enn for barnet. Barnet har evne og lyst til å læra utanåt. Set berre i gang, ikkje berre med minneverset i sundagskulen. Prøv i barnelaget. Gjev oppmuntring til dei som lærer det. Og er ungane små, må du høyra alle, ellers taper dei interessa. Dei Bibelord dei slik har fått inn i barndommen går aldri ut. Kva tid dei kan dukka oppatt og bli til hjelp, ja til frelse, det har me ingenting med å gjera. Det er det med Guds ord at det er levande sædekorn. Når du ein dag har sådd Guds Ord i ein flokk barn, kan det sjå nokså vonlaust og bortkasta ut.

Dei stormar mot døra, ut til leiken. Alt ser ut til å vera gløymt. Og du blir motlaus. Men hugs: Det er sædekorn du har sådd. Dine ord og spekulasjonar og filosoferingar og meir eller mindre gode eksempel kan gjerne forsvinna. Men *Guds ord* ligg der med spireevne i seg, Evnen til frukt i 100 fold. Kva slag frukt?

2. Tim. 3, 14—17. Vis til frelse. Den visdommen finst ikkje nokon annan stad enn i Bibelen. Det er mange barn og unge som i tidleg alder vert ført vilt. For dei vantar denne visdom frå Ordet, denne rettleiing ordet her talar om. Det er mykje no som gjev seg ut for Kr.dom og god Kr.dom, men som er villfaring. Tenkjer ikkje berre på Jehovas vitner og slike opplagde løgnsekter. Men midt i våre yorsamlingar kan det bli forkjnt eit budskap i Kr. ord og vendingar og med Kr. mekelapp, utan Guds Ords stempel. Og folk reagerar ikkje! Dei kjenner ikkje Bibelens tale. I den siste tid skal det koma kraftig villfaring. Og i det skal borna i dag veksa opp. Korleis skal dei klara seg utan dei alt frå barndommen har funne eit fast feste i Guds ord?

Vi må rekna med at mange born i dag dør bort frå Gud, ándeleg svæltedød fordi dei får inga næring for sitt Gudsliv. Ikkje er der mat å få i heimen. Endå kristne heimar sviktar husandakten, og kva skal ein då venta av dei verdslege heimane. Magert er det borna får i den moderne barnelitteraturen, i film og radio. Ja, det er gift! Men Guds Ord gjer dei vis til frelse. Å, la oss stå nær med det i tide og utide! Nyttå både den laglege og den ulaglege tid. Proppa dei med Guds ord, rett forstått. Det blir aldri formykje av godt sædekorn, her er så plenty av det som nappar det bort att. Vi, kan ikkje frelsa borna, men vi kan gi dei Guds ord.

Det blir ofte sagt at Guds Ord er brensellet for den Hellige Ánd. Det ligg der, kanskje barnet blir yngres, ungdom, voksen, men borte frå Gud. Ein dag tek Guds Ánd fatt i

dette ordet, mennesket vankar av eit ord, og finn frelse ved eit ord som G. Ånd gjer levande, som vi seier. Eller tenner. Det var der på plass, og dermed hadde Anden eit stoff å ta fat i når Han ville vekkja og frelsa.

Guds ord kan og gjera dugleg til all god gjerning. Kvifor vantar vi unge kristne leiatar i dag? Unge som vil ta ansvar i sundags-skule og barnelag, mellom gutane, på bedehuset i kristenflokken heime. Kvifor? Guds ord har ikkje fått gjort dei duglede til all god gjerning like frå barndommen av.

Her vil me forlata bibelen og barnet og gå ret til deg som sit her. Korleis er forholdet med Bibelen og deg? Har du noko som du set over Bibelen? Din eigen vilje, di mein-ing, dirigert av dine eigne syndige lyster? Gjer du deg til herre over ordet i staden for å vera *Ordets tenar*. Har Bibelen fått sagt eit avgjerande ord i ditt liv, er det den som bestemmer over dine pengesaker, di arbeidstid og di frtid? Korleis innrettar du ditt liv?

Guds nåde er openberra (Titus 2, 11)

Guds nåde er openberra. Først blei den openberra ved Guds mange løfter gjennom Skriften. Deretter blei løftene oppfylle og Guds nåde openberra ved Jesu kome til jorda, ved hans liv og død og oppstoda, slik som Gud vitnar for oss i sitt ord. Gud har tala mange gonger og på mange måtar ved sitt ord sine vitner, og i dei siste dagar gjennom Sonen.

Og ennå kjenner ikkje dei fleste menneske Guds nåde, og held fram i sitt fiendskap mot Gud, og lever utanom Guds nåde. Kva er årsaka? Denne verda sin Gud har blinda deira vantru sinn, så dei ser han ikkje, lærer Guds ord. Mange veit nok um han, men han er ikkje *openberra til frelsa for hjarta*. Det er den heilage Ande sin gjerning. Er Guds nåde openberra for ditt hjarta, så han blei deg til frelse?

Er Guds nåde openberra for hjarta ditt, vil det visa seg i at nåden oppsedar deg. Ingen kan leva i Guds nåde utan at han virkar både på hjarta og liv. For det første førde det til at du vende deg frå gudløysa og dei verdslege lystene. Den Gudlause sin kjærleik til verda og dei ting som er i verda, den gudlause sin fornøyelse, sjæleføda, interesser, religiositet og egenrettferd, og likesæle, vanvyrdnad og motstand imot Guds nåde.

Vidare fører nåden til at du vender deg frå dei verdslege lystene, som trår etter det som høyrer verda til, for den som lever etter lystene sine er levande død (1. Timot. 5, 6). Til verda sine lyster høyrrer æresykja, begjær, eingenkjærleik, å opphøya seg sjølv, pengekjærleik o.s.v. Likeeins vil du venda deg frå verda si eigenrettferd, skin av guds frykt som fornekta Guds nåde. Sjå 2. Tim. 3, 1-5.

Nåden oppsedar deg til å leva visleg og rettferdig og gudfryktig mens du er her i verda. Der det misslukkast, er årsaka at Jesus har vunne forlite skikkelese i oss, og nåden har ikkje fått den makt i hjerte og liv som Gud ville.

Vidare lever den som står i nåde hjå Gud i ei sæl von og openberring av den store Guds og vår frelsar Jesu Kristi herlegdom. Då skal du bli fri kjøtet som du kjempar mot og lid under her, og bli Jesus lik, for du skal sjå han som han er. Han som elskar oss og gav seg sjølv for våre synder, så han kunne løysa oss ut frå all vår urettferd.

Men mens me ventar på at Jesus skal komma, så oppsedar han oss til å seia frå oss verda og hennar lyst, til å leva visleg og rettferdig og gudfryktig, og reinsa seg eit eige-domfolk som er ihuga til gode gjerningar.

A. L.

Tore Nilsson

predikant og riks-dagsmann frå Sverige, vert hovudtalar på sommarskulen i Sannidal. Han vil halda ei rekke bibeltimar under mottoet: «Herren, vår rettferd». Jer. 23, 6.

Sjå programmet.

Program for sommask.

1. Sommarskule med årsmøte i Sannidal

18. — 22. juli.

Leiarar : Odd Dyrøy og formannen i Sannidal
Talarar : Tore Nilson, Odd Dyrøy, Amund Lid,
Godtfr. Nygård.

PROGRAM :

Onsdag 18. juli :

Kl. 20.00 Samlingsmøte ved Dyrøy og form.
i Sannidal.

» 19.00 Kveldsmat.

Torsdag 19. juli :

Kl. 10.00 Årsmøte, formannen leier.

» 17.00 Bibeltime ved Tore Nilson.. Emne :
Guds tabernakel, materialet og
byggmestrene.

» 20.00 Kveldsmøte ved Lid.

Fredag 20. juli :

Kl. 10.00 Bibeltime ved Tore Nilson. Emne :
Arken og Nådestolen.

» 11.30 Bibeltime ved Lid. Emne : Jesu
Kristi Ånd — Antikrists ånd.

» 17.00 Bibeltime ved Tore Nilson. Emne:
Skuebrødsbordet, gullalteret og
forhenget.

» 20.00 Kveldsmøte ved Nygård. Offer.

Lørdag 21. juli :

Kl. 10.00 Bibeltime ved Tore Nilson. Emne:
Den sjuarma lysestaken.

» 11.30 Bibeltime ved Nygård. Emne : Dei
heilage sitt samfunn.

» 17.00 Bibeltime ved Tore Nilson. Emne:
Kopperalteret og offerlammet.

» 20.00 Kveldsmøte ved Lid.

Søndag 22. juli :

Kl. 8.00 Nattverdsmøte, leia av Olav Dahl.

» 11.00 Møte ved Tore Nilson og Dyrøy.
Offer. T. Nilson : Øvstepresten og
forsoningsdagen.

» 15.00 Avslutningsmøte ved Nygård og
Lid.

Send innmelding før 10. juli til Leif Øy-
garden, 3766 Sannidal. Tlf. Kragerø 83117.
Prisen for opphaldet blir kr. 110,00 for vaks-

ne, kr. 60.00 under 15 år, under 6 år fritt.
Dei som bur i telt og steller seg sjølv betalar
kr. 5,00 pr. dag. Teltbuarar som tek maten
inne fri teltplass. Seg frå om det ved inn-
meldinga. Program blir tilsendt som stad-
festing på at du har fått plass.

2. Sommarskule på Nesflaten 1.—5. august.

Leiarar : Amund Lid og Hokon Skogly.

Talarar : Dyrøy, Hjorthaug, Lid og Aakhus.

PROGRAM :

Onsdag 1. august :

Kl. 19.00 Samling og kveldsmat.

» 20.00 Velkomstmøte ved leiarane.

Torsdag 2. august :

Kl. 10.30 Bibeltime ved A. Lid. Emne : Fari-
seisme og kristendom.

» 17.00 Bibeltime ved Hjorthaug. Emne :
Vakt, omvendt, gjenfødt.

» 20.00 Kveldsmøte ved Lid.

Fredag 3. august :

Kl. 10.30 Bibeltime ved Aakhus. Emne : Li-
vet i Kristus, livet med Kristus.

» 17.00 Bibeltime ved Lid. Emne : Ver
vakne.

» 20.00 Kveldsmøte ved Hjorthaug. Offer.

Laurdag 4. august :

Kl. 10.30 Bibeltime ved Lid. Emne : Opp-
lærd eller fødd til Kristus.

» 17.00 Bibeltime ved Dyrøy. Emne : Bi-
belens Jesus, eller ein annan Jesus

» 20.00 Kveldsmøte ved Hjorthaug.

Søndag 5. august :

Kl. 8.00 Nattverdsmøte, leia av A. Lid.

» 11.00 Møte ved Dyrøy og Hjorthaug. Off.

» 15.00 Avslutningsmøte ved Lid.

Send innmelding før 25. juli til Håkon
Skogly, 4244 Nesflaten, tlf. 51788. Prisen for
oppaldet blir kr. 110,00 for vaksne, kr. 60,00
under 15 år, under 6 år fritt.

Dei som bur i telt og steller seg sjølv be-
tarlar kr. 5,00 pr. dag for teltplassen. Dei som
bur i telt, men tek maten inne, fri teltplass.
Seg frå om dette ved innmeldinga. Program
blir tilsendt ved innmeldnga som stadfesting
på at du har fått plass.

Unge og eldre og familiær er hjarteleg vel-
komne til sommarskulane !

Styret.